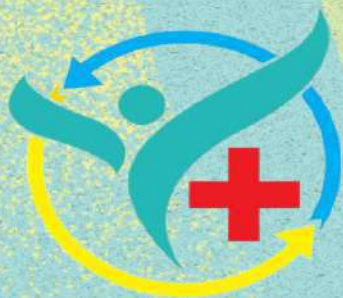

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

МОЖЛИВОСТІ KEYСОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИМУЛЯЦІЙНОМУ НАВЧАННІ ПЕДІАТРІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Виговська О.В., Бурлака Є.А.

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця, м. Київ

Вступ. Симуляційне навчання є важливим інструментом сучасної медичної освіти в Україні, зокрема в умовах воєнного стану. Симуляція — це загальний термін, який стосується «штучного представлення процесу реального світу для досягнення освітніх цілей за допомогою експериментального навчання». Медична освіта на основі метода симуляції визначається як форма освітньої діяльності, яка використовує інструменти моделювання для відтворення клінічних сценаріїв. Це створює можливість для практичних і актуальних презентацій, створення тестів та завдань, сприяє мотивації студентів і може бути легко модифіковано відповідно до вимог сьогодення навчального процесу.

Основна частина

Симуляція в медичній освіті — це сучасна методика здобуття та оцінки практичних освітніх компетенцій, що базується на реалістичному моделюванні, імітації клінічної ситуації або процесу. Основними інструментами є окремо біологічні, механічні, електронні та віртуальні (комп'ютерні) моделі.

Симуляція на основі випадків (кейсових технологій) — це освітня діяльність, яка використовує допоміжні засоби моделювання для повторення клінічних сценаріїв. Останнє допомагає забезпечити навчальний процес у медичній освіті, зокрема в педіатрії, в умовах воєнного стану та допомагає подолати проблеми безпеки пацієнтів. Здобувачі вищої освіти можуть займатися на моделях пацієнтів, манекенах, тренажерах. Використання таких технологій дає змогу відпрацювати необхідні компетенції, щоб зменшити помилки. Навчання, що ґрунтується на симуляції та кейсових технологіях забезпечує середовище, з максимальною орієнтацією на здобувача освіти, не завдаючи жодної шкоди пацієнту.

Медична симуляція з використанням кейсових технологій дає змогу набути клінічних навичок через цілеспрямовану практику, а не учнівський стиль навчання. Засоби моделювання служать альтернативою реальним пацієнтам.

Практичні навички, включно з комунікативними здібностями, збір анамнезу, усвідомлення та використання етичних основ охорони здоров'я,

фізикальне обстеження, навички проведення маніпуляцій, клінічні лабораторні навички, діагностичні навички, терапевтичні навички, навички реанімації, критичне та клінічне мислення, вирішення проблем, робота в команді, мультидисциплінарний підхід у педіатричній практиці, організаційні навички, управлінські навички та навички інформаційних технологій, зокрема штучного інтелекту, — база, яку отримують здобувачі вищої освіти з педіатрії протягом навчання в Національному медичному університеті імені О.О. Богомольця.

Кейсові технології та симуляція використовується для повторення та закріплення наявного навчального матеріалу. Змодельовані сценарії достатньо забезпечують емоційну зацікавленість здобувачів. Кейсові технології та симуляція адаптована для потреб різних педіатричних спеціальностей — хірургія, анестезіологія, невідкладна медицина та травма, інтенсивна терапія, акушерство, радіологія, отоларингологія та ін.

Крім того, кейсові технології та симуляційне навчання є основою проведення атестаційної оцінки здобувачів. Зокрема, використовуються для проведення як проміжної атестації — заліки, проміжні модульні контролі, так і для оцінки знань та компетенцій під час OSCE-1 та -2. Це дає змогу забезпечити максимальну об'єктивність та практичну орієнтованість в оцінці компетенцій здобувачів.

Висновки

Кейсові технології в симуляційному навчанні педіатрів в умовах воєнного стану в Україні створюють широкі можливості підготовки здобувачів вищої освіти, забезпечують підвищення компетентності та впевненості здобувачів, підвищення безпеки пацієнтів та ефективного проведення проміжної та випускної атестації.

Список використаних джерел:

1. Elendu, C., Amaechi, D. C., Okatta, A. U., Amaechi, E. C., Elendu, T. C., Ezech, C. P., & Elendu, I. D. (2024). The impact of simulation-based training in medical education: A review. *Medicine (Baltimore)*, 103(27), e38813. <https://doi.org/10.1097/MD.00000000000038813>
2. Guraya, S. Y. (2024). Transforming simulation in healthcare to enhance interprofessional collaboration leveraging big data analytics and artificial intelligence. *BMC Medical Education*, 24(1), 941. <https://doi.org/10.1186/s12909-024-05916-y>
3. Bhombal, S. T., Babar, S., Qureshi, A., Zaki, S., Jabeem, I., & Farid, R. (2024). Evaluation of case based simulation teaching to improve the Family Medicine residents' urgent care management skills at a teaching

hospital. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 13(8), 2863–2867. https://doi.org/10.4103/jfmipc.jfmipc_1404_23

4. Farid, R. (2024). Evaluation of case based simulation teaching to improve the Family Medicine residents' urgent care management skills at a teaching hospital. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 13(8), 2863–2867. https://doi.org/10.4103/jfmipc.jfmipc_1404_23

5. Huang, Q., Yan, S. Y., Huang, J., et al. (2024). Effectiveness of simulation-based clinical research curriculum for undergraduate medical students: A pre-post intervention study with external control. *BMC Medical Education*, 24, 542. <https://doi.org/10.1186/s12909-024-05455-6>

ВІРТУАЛЬНІ ПАЦІЄНТИ ТА РЕАЛЬНІ СИМУЛЬОВАНІ ПАЦІЄНТИ: ЩО ЕФЕКТИВНІШЕ У НАВЧАННІ?

Вівсянник В.В., Алексєєва І.І., Смандич В.С.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Вступ. Сучасна медична освіта зазнає значних змін у зв'язку з розвитком цифрових технологій та впровадженням симуляційних методів навчання. Одним із ключових викликів є ефективна підготовка майбутніх лікарів без ризику для реальних пацієнтів. У зв'язку із цим усе більшого поширення набувають дві основні форми симуляційного навчання: віртуальні пацієнти (ВП), які використовують комп'ютерне моделювання, та реальні симульовані пацієнти (РСП), що представлені акторами або манекенами високої реалістичності.

Обидва методи мають свої переваги та обмеження, що викликає дискусію щодо їхньої ефективності в навчальному процесі. Деякі дослідники вважають, що віртуальні пацієнти забезпечують ширший доступ до навчання та дають змогу безліч разів відпрацьовувати клінічні сценарії, тоді як інші наголошують на тому, що живий контакт із симульованим пацієнтом є незамінним для розвитку комунікативних і практичних навичок. У цій роботі розглядається порівняльна ефективність цих методів та перспективи їхнього комбінованого використання.

Актуальність. Підготовка лікарів вимагає не лише глибоких теоретичних знань, а і практичних навичок, що дають змогу безпечно та ефективно взаємодіяти з пацієнтами. Однак сучасні реалії, зокрема зростання кількості пацієнтів, етичні обмеження в доступі студентів до клінічних випадків та розвиток дистанційного навчання, роблять традиційні методи медичної освіти менш ефективними.